

Sygn. akt II AKz 418/12

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Grzegorz Chojnowski (spr.)

Sędziowie: SA Piotr Brodniak

SA Andrzej Wiśniewski

Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Wiesławy Palejko

po rozpoznaniu w sprawie **Z. R.**

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 21 września 2012 r.

sygn. akt III K 181/12

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

I. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy,

II. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. D. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 września 2012 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 09 lipca 2012 r. skazany Z. R. złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku łącznego, którym - jak wynika z całokształtu podniesionej argumentacji - miałby zostać objęty wyrok łączny Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 12 grudnia 2011 r., sygn. akt III K 163/11, oraz wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 13 lutego 2009 r., sygn. akt III K 304/07. Wyrokiem łącznym z dnia 12 grudnia 2011 r., sygn. akt III K 163/11, Sąd Okręgowy w Szczecinie prawomocnie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 13 lutego 2009 r., sygn. akt III K 304/07. Analiza danych o karalności skazanego Z. R. wskazuje, iż po wydaniu wobec niego wyroku łącznego przez Sąd Okręgowy w Szczecinie z dnia 12 grudnia 2011 r., sygn. akt III K 163/11, nie zapadł wobec niego jakiegokolwiek inny wyrok. W sytuacji zatem, gdy aktualnie skazany domaga się wydania wyroku łącznego, obejmującego wyrok jednostkowy oraz wyrok łączny, co do których już w przeszłości wydano rozstrzygnięcie ziściła się negatywna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej, uniemożliwiająca merytoryczne rozpoznanie wniosku, a równocześnie skutkująca obligatoryjnym umorzeniem zainicjowanego tym wnioskiem postępowania, stosownie do treści art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie zażalenie złożył skazany. Wskazał, iż chciałby aby orzeczono w jego sprawie wyrok łączny obejmujący wyrok Sądu Rejonowego z dnia 14 lutego 2007r., sygn. akt XXI K 433/06 za kradzież prądu, za które to przestępstwo został skazany na karę roku pozbawienia wolności.

Wskazując na powyższe wniósł o wydanie korzystnego dla niego wyroku łącznego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego okazało się całkowicie niezasadne.

Wskazana w przepisie art. 17 § 1 pkt 7 kpk przesłanka powagi rzeczy osądzonej odnosi się również do orzeczeń wydanych w kwestii wyroku łącznego, ma charakter bezwzględny i zachodzi wówczas, gdy wszystkie będące przedmiotem obecnego postępowania skazania, były już przedmiotem wcześniejszego prawomocnie zakończonego postępowania (tożsamość podmiotowo-przedmiotowa) oznaczając zakaz dwukrotnego orzekania w tej samej kwestii. Właśnie z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Jak słusznie bowiem zauważył sąd I instancji, w dniu 12 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem łącznym połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami; Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 14 lutego 2007r., sygn. akt. XXI K 433/06, z dnia 14 maja 2007r., sygn. akt XXI K 455/06 oraz z dnia 3 marca 2008r., sygn. akt XXI K 214/07. Przy czym co najistotniejsze ówczynie przedmiotem orzekania były wszystkie skazania, które dotyczą Z. R. i objęte są również aktualnie wniesionym przez skazanego wnioskiem. Wobec zaistnienia powyższej przesłanki, sąd ten, poza zbadaniem kwestii tożsamości obecnego postępowania z postępowaniem już wcześniej prawomocnie zakończonym, zwolniony był od konieczności ponownego badania i uzasadniania przesłanek uniemożliwiających wydanie nowego wyroku łącznego.

Tak więc w pełni należy podzielić stanowisko Sądu Okręgowego w Szczecinie. wyrażone w motywach pisemnych skarżonego orzeczenia.

Zażalenie skazanego nie dostarcza żadnych argumentów, które zaskarżone orzeczenie mogłyby zmienić. Wprost bowiem z wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 12 grudnia 2011r. wynika, iż objął on karą łączną, karę wymierzoną Z. R. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 14 lutego 2007r., sygn. akt XXI K 433/06. Tak więc jego wniosek zawarty w zażaleniu jest całkowicie bezzasadny.

W świetle powyższych okoliczności, nie widząc podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia Sąd Apelacyjny w Szczecinie postanowił jak na wstępie.

Wynagrodzenie adwokata M. D. za obronę w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego udzieloną z urzędu, sąd przyznał na podstawie § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w kwocie 147,60 zł wraz z należnym podatkiem VAT.